

Müharibə vaxtı 44 gün ərzində mən 30-dan artıq müsahibə verdim, çünki buna ehtiyac var idi. Mən dünyaya mesajımızı çatdırmaq istəyirdim, mən həqiqəti və mövqeyimizi dünyaya çatdırmaq istəyirdim. Hər gün mən bayanatlara verirdim, Azərbaycan xalqına müraciətlər edirdim. Çünki buna ehtiyac var idi, xalqımızın buna ehtiyacı var idi, ordumuzun buna ehtiyacı var idi. Bilirəm ki, mənim həmin o müraciətlərim və mesajlarımın ümumi qələbədə böyük rolu olmuşdur.

Azərbaycan Prezidenti İlham Əliyevin Nizami Gəncəvi Beynəlxalq Mərkəzinin təşkil etdiyi "Cənubi Qafqaz: Regional inkişaf və əməkdaşlıq perspektivləri" adlı konfransdakı çıxışından 20 may 2021-ci il.

Həqiqətin gücü

Prezident İlham Əliyevin Vətən müharibəsi günlərində xarici KİV-ə müsahibələrində bunun bir daha şahidi olduq

Masir dövrdə aparılan müharibələr həm rəqibə yaxınlaşmadan məsafədən zərbə endirməklə, həm də hərbi əməliyyatlarla yanaşı, geniş informasiya savaşının aparılması ilə fərqlənir. Bu mənada II Qarabağ savaşında informasiya müharibəsinin yeni dalğası ilə üzleşməli olduq. Bu psixoloji müharibə göstərdi ki, müasir dövrdə informasiyanın hazırlanması və ötürülməsində istifadə edilən maddi-texniki bazanın inkişafı informasiya müharibəsinin tətbiqi və texnologiyaları köklü şəkildə dəyişmiş, bu sahədə internet resursları, o cümlədən sosial şəbəkələr üstünlüyü ələ keçirmişdir.

Dövlət suverenliyi, ölkənin ərazi bütövlüyü və milli layəqət uğrunda savaşa qalxmış Azərbaycan xalqı əks-hücum əməliyyatlarının başladığı sentyabrın 27-dən noyabrın 9-dək altı həftəlik dövrdə sınaqlarla dolu minillik tarixinin tamamilə yeni və fərqli bir keyfiyyət mərhələsinə yaşadı. 44 günlük Vətən müharibəsi bir daha aydın şəkildə göstərdi ki, 30 ilə yaxın bir müddətdə torpaqları işğala məruz qalmış bir ölkə kimi Azərbaycan, sadəcə, özünün ərazi bütövlüyünü və dövlət maraqlarını qoruyur.

Azərbaycan uzun illər ərzində işğal faktını diplomatik yolla aradan qaldırmağın mümkünsüzlüyünü görüb əks-hücum əməliyyatlarına rəvac verməklə, bütün dünyanın diqqətini Qarabağ probleminə, özünün haqq işinə yönəldə bildi. Sübut etdi ki, ərazi milli ruhla çuğlaşanda Vətənə çevrilir. Yalnız sağlam milli şüura malik olan xalq öz haqq işi uğrunda bu dərəcədə qətiyyət və qəhrəmanlıqla döyüşə bilər.

Döyüş meydanında uduzan Ermənistan həm dünya mətbuatının, həm də güclü lobbisinin köməyi ilə ABŞ, Rusiya, xüsusən Fransa kimi böyük dövlətləri Azərbaycanın üstünə qaldırmağa çalışırdı. Rusiya telekanallarının qərəzli aparıcıları, muzuqlu "ekspertləri", sanki, Ermənistanın vəkil rolunda çıxış edir, ölkə ictimaiyyətində Azərbaycan haqqında yanlış təsvirlər formalaşdırmağa cəhd edirdilər. Avropanın bəzi ölkələrində də gücün paradoksuna çevrilmiş bəzi qəzet və jurnallarda Qarabağ müharibəsi haqqında dərc edilmiş məlumatlar birtərəfli xarakter daşıyırdı. Məhz belə media qurumlarının yaydığı xəbərlər "yaxşını pisdən ayırmağı" çətinləşdirmişdi.

Ermənistanın uzun illər güclü dövlətlərdəki diasporunun köməyi ilə yaratdığı anti-Azərbaycan əhvalı müharibənin ilk günlərində özünü göstərməyə başladı. Fransa Prezidenti E.Makron Azərbaycan tərəfdə muzuqluların vurulması barədə əsassız bəyanatlar səsləndirməyə başladı, Rusiya telekanalları ölkəmizə qarşı uydurma ittihamlar səsləndirdi. Hətta BBC kimi ciddi telekanalın efirində müharibənin ilk günlərində "Qarabağda Suriyadan gətirilmiş terrorçular vurulur" kimi qeyri-ciddi məlumatlar yer aldı. Aşkarca görünürdü ki, Qərbin bəzi dairələri erməni təbliğatçılarının köməyi ilə Azərbaycanı apardıdığı müqəddəs Vətən müharibəsinə dini don geyindirməyə çalışırlar.

Bələ bir şəraitdə Azərbaycan Respublikasının Prezidenti və Ali Baş Komandan İlham Əliyevin çıxış və bəyanatları, xüsusən müxtəlif xarici ölkələrin KİV-inə verdiyi müsahibələri ölkəmizin apardıdığı informasiya müharibəsində önəmli rol oynamışdır. Azərbaycanın dövlət başçısı ölkəmizin rəsmi və haqlı mövqeyini dolğun şəkildə ifadə edən bu müsahibələrlə Qərbdən gələn siyasi təzyiqləri neytrallaşdırmağa, biza qarşı aparılan informasiya müharibəsinə zərərsizləşdirməyə çalışmışdır. Ölkənin birinci şəxsinin dilindən verilən informasiyalar təkcə siyasi mövqə nümayiş baxımından deyil, həm də Azərbaycan-Ermənistan münasibətlərinə aydınlıq gətirmək, Qarabağ probleminin həllində

beynəlxalq hüququn önəmini qabartmaq, bu məsələyə dair BMT Təhlükəsizlik Şurasının dörd qətnaməsini, Avropa parlamenti və Avropa İttifaqının sənədlərini xatırlatmaq baxımından ciddi informativ əhəmiyyət kəsb etmişdir.

Prezident İlham Əliyevin xarici KİV nümayəndələrinə verdiyi 30-dan çox müsahibənin xalqımızın tarixi-siyasi yaddaşına yaşatmaq baxımından da müstəsna əhəmiyyəti olmuşdur. Həmin müsahibələrin bir əhəmiyyəti də ondadır ki, mövcud Azərbaycan gerçəkliyi, erməni işğalının miqyası, əks-hücum əməliyyatlarının zəruriliyi, Qarabağ probleminin mahiyyəti, Bakıya qarşı aparılan informasiya saxtakarlığı və s. barədə dünya ictimaiyyətinə ilkin mənbədən xeyli qiymətli məlumatlar verilmis, bir çox mühüm məsələlərə aydınlıq gətirilmişdir. Ona görə də biz bu müsahibələrin informativliyi, onların dəqiq və toplu məlumat daşıyıcısı olması faktına diqqət yetirməliyik.

Müsahibələrdə, ilk növbədə, həm Qarabağ probleminin danışıqlar yolu ilə həllinin dalana dirənməsi, Minsk qrupunun yarıtılmaz fəaliyyəti, həm də beynəlxalq hüququn ölkəmizə verdiyi üstünlüklər və Azərbaycanın işğal faktı ilə barışmaması ön plana çəkilirdi. Məsələn, Prezident Rossiya-1 telekanalının "60 dəqiqə" proqramına verdiyi müsahibədə bildirir ki, illər boyu Azərbaycan insanı, yalnız qaçqınımız-köçkünlümüz yox, böyüklü-küçüklü hamımız, Avropada Təhlükəsizlik və Əməkdaşlıq Təşkilatının – ATƏT-in Qarabağ düyününü çözmək, Ermənistan-Azərbaycan münasibəsinin həll etmək məqsədilə yaradılmış Minsk qrupuna bir ümid yeri kimi baxmışıq. Əslində, zahirən hər çətin beynəlxalq məsələni həll etməyə qabil olan ABŞ, Rusiya və Fransa üçlüyünün həmsədrliyi də bu ümidlərin doğrulmasına əsas verirdi. Başladılar gəlməyə-gətməyə, müzakirələr aparmağa, tərəfləri görüşdürməyə, sənədlər hazırlamağa. Hər təzə görüşə təzə ümidlərlə baxdıq və illər bir-birini əvəz edib onillər proses iflic vəziyyətinə düşdü. Yeni təxminən 30 il müddətində ATƏT-in Minsk qrupu bizə ümidlərimizi öz içində da olsa doğruducaq heç bir təfəvviz vermədi. Əvəzində Ermənistanı çox ümidləndirdilər, işğalçı dövləti üstüörtülü bəza saldılar ki, donmuş qala-qala, sükunətdə ola-ola bu münasibə mahiyyətcə sizin, yeni ermənilərin xeyrinə həll olunacaq.

Ona görə də Prezident İlham Əliyev dünya mətbuatının diqqətini bölgəyə yönəldiyi bir vaxtda verdiyi müsahibələrdə təkcə düşmənin əsl siyasini və saxtakarlığını ifşa etmirdi, həm də bu düşməni öz qanadı altına alan ATƏT-in Minsk qrupu həmsədrlik institutunun da iç üzünü açırdı. Bunları misilsiz diplomatik dilə, siyasətçi qüdrəti, natiqlik istedadı, incə polemika məharəti ilə çatdırırdı. Məsələn, Prezident İlham Əliyev oktyabrın 28-də Rusiyanın "İnterfaks" agentliyinə müsahibəsində ATƏT-in Minsk qrupuna verdiyi sifir mənfə xasiyyətnaməni yenidən təkrar edir, bu mesajları ilk növbədə həmsədr ölkələrin auditoriyasına, həm də bütün dünyaya ötürürdü: "Minsk qrupu özünü

doğrultmadı... Özü də əgər Minsk qrupunun həmsədrliyi hansısa başqa ölkələr olsaydı, bunu hələ onunla izah etmək olardı ki, o ölkələrin dünyada kifayət qədər təsir qüvvəsi yoxdur, hətta BMT Təhlükəsizlik Şurasının onların özlərinin qəbul etdikləri qətnamələrini reallaşdırmaq üçün kifayət qədər nüfuzu yoxdur. Lakin Minsk qrupunun həmsədrliyi BMT Təhlükəsizlik Şurasının üç daimi üzvü, üç nüvə dövləti olduğu halda, onların Ermənistanla təzyiqlə göstərməsinin mümkün olmaması, əlbəttə, çoxlu suallar doğurur".

Prezident İlham Əliyevin dünən bir sıra aparıcı telekanalları və informasiya agentliklərinə verdiyi müsahibələrində, sadəcə, bir dövlət başçısının bir jurnalistlə söhbəti kimi baxmaq olmaz. Burada məsələlərə siyasi-hüquqi baxımdan xeyli geniş yanaşmaq, həmin müsahibələri daha çox həqiqətin ifadəsi, yalanların ifşası kimi qiymətləndirmək lazımdır.

Yalan böyüdükcə müayyan zaman içində həqiqətin üstünə kölgə salır. Amma tarix göstərir ki, necə deyilməsindən asılı olmayaraq, gəc-təz bütün yalanların üstü açılır. Belə yalanların ömrü əsl həqiqət bilinənin kimidir, çünki yalanın ən böyük düşməni həqiqətdir. Bu mənada Prezident İlham Əliyevin müsahibələrinin ən böyük gücü Azərbaycan həqiqətlərini dünyaya çatdıraraq ermənilərin və onların çoxsaylı himayədarlarının yalanlarını alt-üst etməsində olmuşdur. Ona görə də informasiya şəraitində düzgün qiymətləndirən Prezident İlham Əliyev müsahibə istəyən nüfuzlu media qurumlarının heç birinə "yox" demədi. Əksinə bu müsahibələrə Azərbaycan həqiqətini dünyaya çatdırmaq fürsəti kimi baxdı, ona görə də az qala, hər gün, günəşarı müsahibələrin bir digərini əvəzlədi. Bunu, əvvəla, ona görə edirdi ki, öz gücünə bələd idi, istənilən əç çətin suala cavab verməyə hazır idi. İkincisi, həmin müsahibələr geniş auditoriyaya dəqiq məlumatlarla təmin edəçəkdi.

Bu gün biz həmin müsahibələrə qulaq asa-asa, aqressivliklə qoyulan bir sıra haqsız, ədalətsiz, yanlış, qərəzli yanaşmaları məntiqli, sübutla, inandırıcı qətiyyət və peşəkərliliklə cavablandırılan Prezidentə baxa-baxa onun görmədiyimiz, şahidi olmadığımız qapalı görüşlərini, eşitmədiyimiz telefon danışıqlarını, müzakirə olunan məsələ ilə bağlı Azərbaycanın mövqeyini hansı səviyyədə qoruduğunu təxminən təsvir edə bilirik. Ona görə də bu müsahibələrdə Qarabağ və Vətən anlayışlarının gündəmdə saxlanmasına təbii baxırıq. Bu baxımdan oktyabrın son günündə Prezident İlham Əliyevin Almanyanın ARD televiziya kanalına müsahibəsində yetərincə ibrəti məqam var. Jurnalistin "Qarabağ sizin üçün niyə bu qədər önəmlidir?" sualına cavabında dövlət başçısı: "Ən əvvəl ora Vətəndir, bizim torpağıdır, bu, milli qürur məsələsidir", – deyir və sözünü onunla tamamlayır ki, biz bu mübarizəyə həmişə "ədələti bərpə edirik və biz BMT Təhlükəsizlik Şurasının 27 il ərzində kağız üzərində qalan qətnamələrini icra edirik", başqa sözlə bu ali qurumun düşmüş hörmətini qaldırırıq.

Əslində, hərbi-siyasi həssaslığın yüksək olduğu bir vaxtda Azərbaycan dövlət başçısının hər bir müsahibəsi öz

mükəmməl quruluşu olan dramatik ekran əsəri təsiri bağışlayır. Bu baxımdan İtaliyanın RAI 1 televiziya kanalının, həmin ölkənin "La Repubblica" qəzetinin, İspaniyanın EFE informasiya agentliyinin və bir sıra başqalarının da Prezidentlə apardıdığı, onların özlərinin də, auditoriyalarının da, ələ bizim də məlumat mənbəyi genişləndirən müsahibələri çox yadda qalan olmuşdur.

Çoxsaylı müsahibələr həm də Azərbaycan dövlət başçısının dərin siyasi biliyini, yüksək intellektini və polemika mədəniyyətini nümayiş etdirmiş oldu. Məhz bu keyfiyyətləri sayəsində Prezident İlham Əliyev müsahibələrə heç də xoş niyyətlə qoşulmayan fərqli məqsədlər güdən şəxs olduğunu dəqiq müayyan edərək müsahibənin gedişatını çox ustalıqla dəyişə bilirdi. Məsələn, oktyabrın 25-də Azərbaycan dövlət başçısı ilə müsahibəyə böyük hey-küylə başlayan ABŞ-ın "Fox News" müharibəsi öncəsi Ermənistanın törətdiyi bütün təhriki, pozucu və təxribatçı fəaliyyətlərdən xəbərdar olduğu halda Prezident İlham Əliyevlə müsahibədə ilk sualı "siz müharibəni başlamağa imkan axtarırdınız" kimi cəfəngiyyatları dəfə gətirirsə, deməli, bu şəxsin məramı təmələndən düz deyil. Ona görə də Prezident aparıcıya ən incə üsullarla mesaj verdi ki, yanaşmanız kökündən yanlışdır.

Ümumiyyətlə, Prezident İlham Əliyevin xarici mediaya verdiyi sambalı müsahibələrdən danışarkən bu sorğuları aparan jurnalistlərin bir çoxunun qərəzli və etikaya uyğun olmayan davranış sərgiləmələrini ayrıca qeyd etməliyik. Bəzən müsahibə zamanı sualların qoyuluşu o qədər bəsit, ədalətsiz, qərəzli və biryönlü və o qədər ermənisayaq, açıq-aşkar saxta və həqiqəti tam tərsinə çevirən, təxribat xarakterli olurdu ki, bunlara hirsənlənmək, hövsələdən çıxmaq adamı mümkünsüz görürdü. Amma İlham Əliyev müvazintini itirmədən, təmkinini pozmadan, səsinin sakit ahəngini dəyişmədən, yüksək dözümlü və nəzakət nümayiş etdirərək, həmin suallara da mədəniyyətlə cavab verirdi, sərrast cavablar məhz bu təmkinli tərzdə ifadə edildiyi üçün bir az da effektiv alınır. Bu baxımdan Prezidentin "Fox News" televiziya kanalına müsahibəsi daha xarakterikdir. Bu müsahibə Prezident İlham Əliyevin bir dövlət başçısı, diplomat, müsahib kimi məharətlərindən birini də üzə çıxartdı ki, ona qarşı əks ovaqta köklənmiş rəqibi hansısa məqamda dəqiq zərbə ilə ən zəif nöqtəsindən vurmağı, qarşısındakı adamı özünü yığışdırmağa vadar edir və həmin andan söhbətin məcrası da dəyişir.

Müsahibənin ilk dəqiqələrindən anlaşıllır ki, "Fox News"ün müxbiri həm xeyli təcrübəli (özü bildirir ki, 30

il Avropada işləyib), həm də siyasi debattaları siyasi döyüşə döndərməkdə səriştəsi olan hazırlıqlı mütəxəssisdir və onu Prezident İlham Əliyevlə müsahibəyə hansısa qüvvələrin sifariş ilə, guya öz ağır artilleriyaları kimi çıxarıblar. Amma bu artilleriyanın ilk sual atəşləri göstərir ki, bunlar tərsiz bir jurnalistin sualları deyil, Azərbaycanı sifir erməni mövqeyindən künce sıxışdırmaq, məsələlərin tam ermənisayaq qoyuluşu ilə hücum çəkmək məqsədli bir qərəzli müsahibədir. Sualların da hər biri həmsöhbəti çətinə salmaqdan və tamaşaçı auditoriyasında, guya, mənfə rəy formalaşdırmaqdan ötrü ciddi şəkildə hazırlanıb. Amma burada birçə şey nəzərə alınmayıb: müsahibə verən şəxsin siyasi yetkinliyi, onun intellekti və diplomatik təcrübəsi. Məhz bu məqam nəzərdən qaçırıldığı üçün sensasiya yaratmağa çalışan aparıcı öz məqsədinə nail ola bilirm. İlk

dəqiqələrdə bütün sualların qərəzini duyan İlham Əliyev təmkinini pozmadan, təbəssümünü də əskiltmədən suallara bir-bir dəqiq, etiraz yeri qoymadan, yalanları, iftiraları dərhal, yerində ifşa edən obyektiv, məntiqli, hər kəsi inandırان dəqiq, məntiqli və siyasi-hüquqi baxımdan kifayət qədər əsaslandırılmış cavablar verir.

Aparıcı növbəti həmləsinə edir və həmin sualın içərisində bir neçə ittiham, tənzid, həm də qarayaxma var. Sual uzun deyil, vur-tut yarım dəqiqə ola-olmaya. Amma bir qısa suala bu qədər qınavıçı çalarlar sığdırılıbsa, mətn bir daha göstərir ki, bu sualların hər biri cidd-cəhdlə hazırlanıb. Sual əşidilincə belə təsəvvür yaranır ki, sanki azı 4-5 uzaqlıq olan qısa sualın altından çıxma bilmək üçün uzun cavab verməyə ehtiyac duyulacaq. Lakin Prezident İlham Əliyev elə həmin sualın səsləndiyi vaxta tam uyğun gələn saniyələr ərzində öz cavabını verir və müxbirin nəzərincə, guya, sualın ən effektiv hissəsi olacaq kimi görünən son müddəanın da əsassızlığını tam ustalıq və rahatlıqla rədd edir. Bu məqamda İlham Əliyevin rixşəndli cümləsinin müqabilində aparıcının reaksiyası artıq məğlubiyyətin ifadəsidir: "Siz Amerika siyasətini bilirsiniz, cənab Prezident!"

Dövlət başçısının BBC əməkdaşı ilə müsahibəsi də müxbirin qeyri-peşəkərliliyi və etik qaydaları gözləyə bilməməsi səbəbindən çox dramatik keçmişdir. Burada Prezident xüsusi həzifləndirilərək məkrli tapşırıqla gəlmış müxbirin istifadə etməyə çalışdığı üsulun onun özünə qarşı yönəlməsinə nail olmuşdur. Sanki müsahibəyə nə üçün gəldiyini unudan BBC müxbiri rabitesiz olaraq hardan və nədən gəldi suallar verir, Azərbaycana əsassız ittihamlar yağdırır, arada dövlət başçısına təşəxxüslə demokratiya dərsi vermək niyyətinə düşür. Amma Prezident onu darsini bilməyən hazırlıqsız şagird halına gətirərək, dərs verməyə başlayır. Qarşısındakı müxbir düşdüğü situasiyadan qaçmaq, sualdan yayınmaq istəyir, amma Prezident onu buraxmır.

Sual verən, guya, narahatdır ki, münasibə bitəndən sonra ermənilər Dağlıq Qarabağ qayıdacağı təqdirdə onlar zəruri hüquq və azadlıqlarla təmin olunacaqmı? Həm də sualı ilk sözündən elə Azərbaycana zidd biçimlə qoyur ki, sualın içində özünü müayyənləşdirirdi

zərərli cavabı görürsən. Elə təxminən açıq şəkildə deyir ki, sizin ölkədə bu azadlıqlar yoxdur və "fağır" ermənilər də sizinlə birgə yaşamağa olacaqsız, onlar da belə dəyərlərə eyni dərəcədə tamarzı qalacaqlar. Əslində, bu, sual deyil, ağır ittihamdır və ona görə də İlham Əliyev müxbir cavabını sualla başlayır, qarşısındakının cavab verə bilmədiyini sadəcə, amma ifşaedici suallarla davam edir:

– Siz hesab edirsiniz ki, insanların bu haqları yoxdur? Nəyə görə siz Azərbaycanda insanların azad mediaya və müxalifətə malik olmadığını düşünürsünüz?

– Çünki mənə bu barədə müstəqil mənbələrdən məlumat veriblər.

– Hansı müstəqil mənbələrdən?

– Bir çox müstəqil mənbələrdən.

– Deyin mənə, hansılardır?

– Əlbəttə ki, mən onların adlarını çəkmə bilərəm.

– Əgər siz onların adlarını deyə bilmirsinizsə, bu, o deməkdir ki, siz bir hekayə uydurursunuz.

Almanyanın ARD televiziya kanalına müsahibəsində də oxşar və əsassız suallar verən, "mən bəzi türk əsgərləri ilə söhbət etdim" deyən müxbiri Prezident İlham Əliyev məsuliyyətə dəvət etməsi çox ibrətamizdir. Yeni jurnalistin "deyəcəyəm, keçəcəm" zənni ilə dilə gətirdiyi sözlərdən yarıparaq onu müşkülə salan Prezident, əslində, televiziya əməkdaşına həqiqət və məsuliyyət dərsi keçmiş oldu. Bu dərsin əsas ibrətamiz nəticəsi o oldu ki, müsahibəyə gələn jurnalist mütləq mövzunu bilməli, regiona və problemə bələd olmalı, yalanı həqiqət kimi qələmə verməməli, həm də peşə etikasına uyğun şəkildə özünü obyektiv, tərəfsiz və qərəzsiz aparmalıdır.

II Qarabağ savaşında işğalçı Ermənistan müxtəlif istiqamətlərdə siyasi-diplomatik və informativ təxribatlara əl ataraq uzun illər beynəlxalq ictimaiyyətdə dezinformasiya, həqiqətə uyğun olmayan yalan məlumatlar ötürərək hər addımda Azərbaycanı ittiham etməyə çalışmışdır. Təəssüf ki, Ermənistanın bu yalanlarına inanılanlar da az olmamışdır. Çünki bəzən insan psixikasını əsir edən yalana inanmaq və düşüncəyə təsirli bağlı aparılan son araşdırmalar da göstərir ki, müharibələr zamanı informasiya təbliğati müxtəlif emosional maneəvlər və təkrarlanan yalan məlumatlar bu və ya başqa dərəcədə insan şüurunda iz qoya bilər. Bax hərbi əməliyyatların gətdiyi günlərdə bu yalanların qarşısını almaq və həqiqəti ifadə etmək baxımından dövlət başçısı İlham Əliyevin xarici KİV-lərə verdiyi müsahibələr rəsmi məlumat kimi misilsiz rol oynamışdır.

Təbii ki, ortaya belə bir sual çıxma bilər ki, bu məntiqli Ermənistan rəsmi şəxslərinin də çıxışları, verdikləri bəyanat və müsahibələr də rəsmi məlumat kimi düşmənin tərəfin məqsədlərinə xidmət etmişdir. Əlbəttə, informasiya nəzəriyyəsi və "rəsmi məlumat" verilən hüquqi xarakterizə baxımından bu, doğru ola bilər. Amma nəzərə alsaq ki, Ermənistanın dövlət siyasətinin əsasında məhz yalan və saxtakarlıq dayanır, o zaman həmin ölkənin rəsmi şəxslərinin dilindən çıxanlar qətiyyənlə mötəbər və rəsmi məlumat saymaq olmaz.

Yeri gəlmişkən, Prezident İlham Əliyevin müsahibələrində bu məqama da toxunulmuşdur. Məsələn, "CNN International" telekanalının müxbiri Ermənistan baş nazirinin hərbi əməliyyatların gedişində Azərbaycanı "min illərdi Qarabağda yaşayan", guya, tarixən "həmişə aparıcı etnos" olan saxtakar erməniləri "etnik təmizləməyə" məruz qoymağa ittiham etməsi ilə bağlı sual verərək dövlət başçısı "mən təəssüf edirəm ki, belə mühüm vəzifə tutan şəxs yalanlar yayır. İnternetə baxın, XIX əsrin əvvəllərində Azərbaycanın Qarabağ xanı ilə rus generalı arasında imzalanmış Kürəkçay sülh müqaviləsinə baxın. Erməni əhalisi həqiqətdə heç bir şey deyilmir. Erməni əhali bizim torpağımıza Rus-İran müharibəsindən sonra Rusiya imperiyası tərəfindən regionun dini tərkibini dəyişdirmək məqsədilə köçürülüb. Bu, tarixi faktıdır. Ermənistan baş nazirinin dedikləri isə feykdir, tamamilə feykdir".

Hadisələrin gedişatı göstərdi ki, II Qarabağ müharibəsi zamanı Azərbaycan həm döyüş meydanında, həm də informasiya savaşında yüksək hazırlıq nümayiş etdirərək düşməni məğlub edə bilmişdir. Şübhəsizdir ki, bu prosesdə ölkə Prezidenti İlham Əliyevin xarici KİV-ə ard-ardı verdiyi tarixi müsahibələr həlledici rol oynamışdır. O səbəbdən də həmin müsahibələr 44 günlük müharibənin informasiya xronikası, xalqımızın öz suverenliyi uğrunda apardıdığı mübarizəsinin zəfər salnaməsi kimi tarixin yaddaşına hopmuşdur.

Mahirə YAQUBOVA, ADMU-nun dosenti, Azərbaycan Respublikasının Əməkdar artisti